

Pligt, vi have ved at sidde her som Befolkningens Tillidsmænd. Vi søge alle, haaber jeg, med den største Samvittighedsfuldhed at sætte os ind i de foreliggende Sager for at bringe dem til en lykkelig Løsning.

Det er en overmaade smaatskaaren Tankegang, som er kommen frem, at Udøvelse af Kritik, endog skarp Kritik, er uforenelig med Villighed til at gennemføre Sagen. Det kan maaske være meget behageligt for et Medlem at stille sig selv op som den, der er villigere end andre Medlemmer til at arbejde paa en Sag, men det er en Fremgangsmaade, som ligger meget langt tilbage i Tiden, saa langt tilbage, som da Tolderen slog sig for Brystet og takkede sin Gud for, at han ikke var som de andre. (*H. L. Møller*: Det var Farisæeren!) Ja, ja, man kan jo tage fejl et Øjeblik. Det ved imidlertid enhver, som har fulgt denne Sag, og som har haft Lejlighed til at se, hvilken overordentlig stor Interesse jeg nærer for Christiansborg, at jeg maa være i allerhøjeste Grad interesseret i ud fra denne Interesse, at ogsaa det, der nu bliver opført i Nærheden deraf, bliver godt, og at det ikke alene bliver godt, men at det ogsaa bliver gennemført saa hurtigt som muligt. Det undrer mig derfor i høj Grad, at den højtærede Minister siger, idet han imødegaar, hvad jeg har udtalt: Man rykker imod dette, ligesom man har gjort overfor ethvert Byggeprojekt paa Slotsholmen. Jeg kunde da virkelig ønske at spørge den højtærede Minister, hvem denne „man“ er. Det er i alt Fald en Bemærkning, som ikke kan sigte til mig. Hvis Ministeren vil læse Forhandlingerne igennem fra den Gang, vi havde Lovforslaget om Genopførelsen af Christiansborg Slot for, vil han nødvendigvis komme til et andet Resultat.

Maa jeg endnu tilføje, at hvad der passerede den Gang, vi havde Lovforslaget om Christiansborg Slot for — over hvilken Begivenhed jeg har ført en højst interessant Dagbog — har bibragt mig den Overbevisning, at naar vi staa overfor ny Byggeforetager, er det vor Pligt at gaa disse Sager overordentlig nøje igennem, hvis man ikke vil have en fuldstændig overfladisk Behandling i det yderste Øjeblik, saaledes at de gennemføres, uden at man fra de forskellige Sider, som skulle overveje Sagerne, kommer synderlig i Dybden deraf. I dette antager jeg, at den højtærede Trafikminister, naar han mindes, hvad der gik for sig, vil give mig Ret.

Den højtærede Minister gjorde den

Bemærkning, at de to Ting, Tilvejebringelse af en Ministerialbygning og Tilvejebringelse af en Bygning til et nyt Rigsarkiv, kunne ikke skilles ad, idet man, naar Rigsarkivet skal ud af Kancellibygningen og denne tages i Brug for Ministerierne, maa skaffe Plads andet Sted til Rigsarkivet. Deri har den højtærede Minister selvfølgelig fuldstændig Ret. Men jeg minder om, at hele det gamle kongelige Bibliotek staar tomt, og der vil da ikke være noget som helst i Vejen for, at Rigsarkivet flytter fra de Lokaler, det nu har i Kancellibygningen, over i den tomme Biblioteksbygning, naar man derinde tilvejebringer de fornødne Reoler, og hvad andet der skal til. Det øvrige Byggeforetagende kan da paabegyndes, om det saa skal være straks. De to Ting komme ikke i Strid med hinanden. Der er en anden Ting, som jeg synes, det havde været naturligare for den højtærede Minister at nævne, og det er, at det Tidspunkt maa jo komme snart, da Finansministeriet maa forlade de Lokaler, det har i Forbindelsesbygningen. Det forekommer mig, at det er et meget væsentligere Hensyn, og der maa saa tilvejebringes andre Lokaler for dette Ministerium. For saa vidt Fraflytningen maa ske saa hurtigt, at man endnu ikke har tilvejebragt de ny Lokaler til dette Tidspunkt, maa man selvfølgelig skaffe Finansministeriet de fornødne Lokaler enten paa andre Steder i Statsbygningen — Kultusministeriet kunde dog maaske forblive endnu nogen Tid i sine Lokaler og Finansministeriets Kontorer rykke ind i de ny Lokaler for Kultusministeriet —, eller man kan tage Lokaler ude i Byen. Det er en Sag for sig. Sikkert er det, at Rigsarkivets Forhold — og det var jo det, den højtærede Minister berørte — ere ikke til Hinder for, at man kan paabegynde de øvrige Foranstaltninger.

Men i øvrigt — og det ønsker jeg særlig at betone overfor det ærede Medlem for Hillerød (*Dinesen*), men ogsaa overfor Ministeren — er det selvfølgelig mit alvorlige Ønske, at vi meget snart maa faa den Sag, der her foreligger Forslag om, løst. Men at man tilvejebringer Planer for, hvorledes det overhovedet er muligt at løse denne Sag uden Benyttelse af den slette Plan, her foreligger, vil paa ingen Maade medføre, at denne Sag skubbes ud i Aarevis. Det vil være muligt, maaske inden man endnu har paabegyndt eller kan paabegynde Byggeforetager indenfor Ministerialbygningen, at faa frembragt saadanne Planer, saa at vi deraf